

Čís. 11005.

Došla-li zásilka s rekurem, opatřená jen povšechnou adresou »krajský soud v Praze« ke krajskému soudu trestnímu v Praze, jímž pak byla zaslána příslušnému krajskému soudu civilnímu v Praze, kam došla o den později, než by byla došla, kdyby byla správně adresována, čítá se tento den do rekursní lhůty.

(Rozh. ze dne 19. září 1931, R I 329/31.)

Soud první stolice (krajský soud civilní v Praze) zamítl návrh na povolení prozatímního opatření. Rekursní soud odmítl rekurs jako opožděný. Důvody: Podle §§ 402 a 65 ex. ř. jest lhůta ke stížnosti do usnesení v řízení o prozatímních opatření osm dní od doručení usnesení. Napadené usnesení bylo zástupci žalující strany doručeno dne 21. listopadu 1930 a uplynula lhůta ke stížnosti dnem 29. listopadu 1930. Stížnost žalující strany došla na soud až 2. prosince byvši podána na poštu dne 1. prosince 1930 tedy až po projití rekursní lhůty a byla podle ustanovení § 526 c. ř. s. jako opožděná odmítnuta.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení rekursního soudu.

Důvody:

Podle § 520 c. ř. s. jest rekurs podati u soudu, jehož usnesení se napadá, čímž rozuměti jest podle § 528 první odstavec c. ř. s. soud první stolice. Jako soud první stolice zakročil v této věci krajský soud civilní v Praze, jakž zřejmo z usnesení ze dne 8. listopadu 1930, jež opatřeno jest též razítkem tohoto soudu. Měl tedy právní zástupce ohrožené strany adresovati rekurs proti usnesení první stolice na krajský soud civilní v Praze. Bližšího označení tohoto soudu jako soudu »civilního« měl použítí tím spíše, any jsou v Praze tři krajské soudy, civilní, obchodní a trestní, což zajisté právnímu zástupci jest a musí býti známo, a bylo tohoto bližšího označení tím spíše potřebí, an rekurs byl podán na poštu v poslední den lhůty a, měl-li dojíti na příslušný soud včas, bylo přesné podání adresy nutné. Zástupce navrhovatelů se však tak nezachoval, nýbrž adresovati dal poštovní zásilku obsahující rekurs pod neúplnou adresou »Krajský soud v Praze«, bez přičinění bližšího označení jako soud »civilní«. Následkem této neúplnosti adresy dodala pošta zásilku krajskému soudu »trestnímu« v Praze, dne 1. prosince 1930 a byla pak zásilka teprve odtud předána krajskému soudu civilnímu v Praze dne 2. prosince 1930. Nebyla tudíž poštovní zásilka obsahující rekurs navrhovatelů podána na poštu dne 1. prosince 1930, nýbrž dne 29. listopadu 1930, avšak byla podána na poštu s neúplnou adresou prvního soudu, čímž bylo zaviněno, že nedošla na tento soud poštou dne 1. prosince 1930, nýbrž až teprve 2. prosince 1930, byvši mu předána krajským soudem trestním v Praze. Došla tedy na první soud následkem ne-

úplné adresy o den později, než by byla došla poštou, kdyby byla správně adresována. Nečítají-li se dny dopravy poštou (§ 89 zák. o org. soud.), jest na věc pohlížeti tak jako by rekurs byl došel k prvnímu soudu dne 30. listopadu 1930, na místě dne 29. listopadu 1930, kdy byl poslední den rekursní lhůty. Došel tedy rekurs opožděně.

Čís. 11006.

Nejde o zahájenou rozepři (§ 232 c. ř. s.), byl-li v řízení o žalobě dříve podané zrušen rozsudek prvního soudu i s předchozím řízením počínajíc doručením žaloby a žaloba nebyla dosud žalovanému znovu doručena.

(Rozh. ze dne 19. září 1931, R I 571/31.)

Proti žalobě zadané na okresním soudě ve V. (číslo spisů C 274/30) namítl žalovaný, že o téže věci byl zahájen spor u okresního soudu v S. pod čís. C 120/29. Soud první stolice vyhověl námitce zahájené rozepře a odmítl žalobu. Rekursní soud zamítl námitku zahájené rozepře. Důvody: Stížnost jest odůvodněna. Podle ustanovení § 232 c. ř. s. nastane právní zahájení rozepře (zahájení sporu) teprve doručením žaloby žalovanému; zahájení sporu má v zápětí, že, pokud zahájení trvá, nesmí býti o témže nároku ani u téhož ani u jiného soudu právní rozepře provedena. Podání žaloby o sobě nezakládá ještě právní zahájení rozepře. Ze spisů okresního soudu v S. C 120/29 a ze spisů okresního soudu ve V. C 274/30 jest zřejmo, že nejde o týž nárok, než není důvodu, by se nesmělo jednati o vzneseném nároku u okresního soudu ve V., neboť ve sporu u okresního soudu v S. vedeném pod čís. C 120/29 byl usnesením okresního soudu v T. jako soudu odvolacího ze dne 4. února 1930 zrušen nejen rozsudek prvního soudu, nýbrž i celé řízení jemu předcházející počínajíc doručením žaloby; usnesení to nabylo právní moci, žaloba není ještě dodnes žalovanému doručena a není proto rozepře u okresního soudu v S. o žalobě podané pod čís. C 120/29 právně zahájena a nevadí tudíž tento spor tomu, by se ve sporu u okresního soudu ve V. právně zahájeném pro týž nárok pod čís. C 274/30 nemohlo jednati a jest tudíž námitka zahájeného sporu neodůvodněna a napadené usnesení, které jí vyhovělo a z důvodu toho žalobu odmítlo, odporuje zákonu a právem proto žalobce vytýká mu v rekursu nesprávné právní posouzení věci.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávněnost, neboť napadené usnesení rekursního soudu odpovídá i stavu věci i zákonu a vývody dovolacího rekursu nebyly vyvráceny správné jeho důvody, na něž se poukazuje. Nevadí, že žalovaný mezitím nabyl zletilosti, ano doručení žaloby